

maattet finde sig i at være i Selvfab med Fler-tallet her ved denne Leilighed, skal jeg dertil be-mærke, at, da vi med saa stor Glæde daglig ere i personligt Selvfab med det ærede Fler-tal, vilde vi jo kun kunne finde forøget Foringsielse ved at være sammen her, især naar vi vare fuld-kommen enige, desværre er dette ikke ganske Til-fældet, men jeg tror dog navnlig efter den ærede Ordførers Udtalelse, at her ved denne Leilighed er Forskjellen mellem os ikke saa overdentlig stor. Jeg skal tillade mig at bemærke, at Forskjellen kommer frem paa tre Punkter. Hovedspørgs-maalet er, hvorvidt der skal oprettes en Amtstue i Rolding, hvorvidt den dervedende Oppebørsels-stue skal blive til Amtstue eller ikke. Saaledes som det er fremstillet i Betænkningen, maatte man jo tro, at vi staa meget skarpt overfor hinanden paa dette Punkt; men efter den ærede Ordførers Udtalelse her idag synes han at have en vis For-modning om, at en Udjevning paa dette Punkt kan finde Sted. Naar den ærede Ordfører ud-talte, at vi ere ganske enige med Hensyn til Fi-lialers Oprettelse, da skal jeg sige, at det maa forstaaes med lidt Modifikation. Mindretallet er overhovedet slet ikke saa overordentlig glad ved at se de Amtstuer, som der her er Tale om, for-svinde; vi nære nogen Betænkelse derved; men vi tro paa den anden Side, at denne Betænkelse kan fjernes, da det er saa levende et Onske hos Fler-tallet, at der oprettes Filialer. Naar det imidlertid fra Fler-tallets Side er stillet lidt anderledes med Filialer end for Mindretallets Vedkommende, ligger Grunden dertil i en Tvivl — jeg veed ikke, om der er mere eller mindre begrundet — der er tilstede hos os, om det altid vil være muligt for Ministeren at lade Filialbestyrelsen ste ved vedkommende Lødbemandsmand. Hvor Vedkommendes Personlighed ikke egner sig dertil, formene vi, at Ministeren burde have frie Hænder i saa Henseende, og at Lønningen for disse Filialbestyrere ikke burde stilles anderledes, end at ogsaa en Mand, som alene offerer sin Tid derpaa, kunde have et nogenlunde anstændigt Vederslag derfor. Derfor have vi ikke troet at burde forandre Noget ved de Bestemmelser, som desangaaende ere paa § 2. Endelig er der Spørgsmaal om Embederne i Frederiksborg og Kjøbenhavn. Vi have ikke kunnet gaa saa langt ned som det ærede Fler-tal, idet Embedet i Kjøbenhavn i de sidste Aar har haft en Gjennemsnits-Indtægt ved Indtægter af Skovauktioner af 2,900 Kr. Følgen af Fler-tallets Forslag vil blive, at Embedets Indtægt bliver formindsket med 1,000 Kr. Vi have ikke troet at burde gaa saa vidt, men have været vil-lige til at gaa ned til 2,500 Kr. De Herrere ville vist af den Distuktion, som tidligere har fundet Sted om dette Punkt her, mindes, at det saa ofte er blevet fremhævet, hvilket stort og vans-keligt Hverv de Mænd have, som bestrebe de store

Amtstuer, og at der gjennem deres Hænder gaar betydelige Summer, for hvilke de skulle staa til Ansvar. Derfor man vil berge Amtstuen i Kjøbenhavn en saa stor Sum, som er foreslaaet af Fler-tallet, frygte vi for, at man i den Henseende gaar altfor vidt. Søvrigt var jo Forskjel-len mellem Fler-tallet og Mindretallet størst med Hensyn til Frederiksborg; men dette Spørgsmaal er jo ved det Forslag, vi ere blevne enige om i Udvalget, og som er fremkaldt ved en Udtalelse af Finantsministeren, idetmindste studt ud i Frem-tiden. Jeg skal med disse Bemærkninger henstille til Thinget, hvilken af de to Veie det vil følge, den, som Fler-tallet har fulgt, eller den, som Min-dretallet har fulgt. De, som ville følge den sidste Veie, vil jeg anbefale at stemme for alle de For-slag, som Udvalget og Mindretallet have stillet.

Finantsministeren (Strup): Det er jo ikke saa længe siden, at dette Lovforslag sidst har været forhandlet her i Thinget, saa at jeg vel tør antage, at Thingets ærede Medlemmer ville erindre min Stilling ligeoverfor de ved de tidli-gere Behandlinger fremkomne Forslag til Gen-dringer i Regjeringens Forslag. Jeg har altid stillet mig meget tvivlende ligeoverfor det Spørgs-maal, om det vilde være rigtigt at nedlægge de mindre Amtstuer. Min Tvivl i saa Henseende er stadig bleven forøget, og jeg er efterhaanden kom-men mere og mere til den Anskuelse, at det lige-saa lidt er i Administrationens Interesse, som det tjener til Befolkningens Læve, at man nedlægger de smaa Amtstuer, idet Nedlæggelsen af disse efter min Opfattelse nødvendig maa medføre Oprettelsen af Filialer istedet, hvorved der ikke vil komme nogen mærkelig Beparelse for Finantserne. Jeg ser altsaa ikke rettere, end at det Æneste, som bliver tilbage til Støtte for Forlangendet om de mindre Amtstuers Nedlæggelse, bliver Hævdelsen af en tidligere af dette Thing udtalt Sætning, at der kun burde være een Amtstue i hvert Amt, Noget, der, naar det ikke kan begrundes paa en væsentlig Beparelse for Staten, og naar det heller ikke kan begrundes paa, at det er i Administrationens In-teresse, og ligesaa lidt kan begrundes paa, at det er i Befolkningens Interesse, for mig staaer som en ren og stærk Dogmatisme. Jeg skulde meget have ønsket, at man kunde have besluttet sig til at bryde med Fortiden, at man kunde have besluttet ikke længere i Kraft af en for 5—6 Aar siden udtalt Mening at foreslaa Nedslagtingen af Amtstuer, og at man tværtimod vilde være gaaet den modsatte Veie og have uden betydelige Offre for Statskassen gjort Stattebetalingen og Amt-stueforretningerne overhovedet bekjæmmere og let-tere for Befolkningen ved en betydelig Forøgelse af Indbetalingssteberne. Imidlertid er man kom-men saa vidt med Nedslagtingen af Amtstuerne, saa at der ikke staaer mere tilbage end tre smaa Amtstuer ved Siden af Amts-Amtstuerne, og det